

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.110/2020/17.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke
Dr. Bartkó Levente, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2020. július 16.

Az ügy tárgya: emberölés büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Pécsi Törvényszék, 12.B.157/2014/510., ítélet, tárgyalás,
2018. november 14.

Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.II.20/2019/51., végzés, nyilvános ülés,
2019. október 10.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pécsi Törvényszék 12.B.157/2014/510. számú ítéletét, illetve a Győri Ítéltábla Bf.II.20/2019/51. számú végzését az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2018. november 14. napján kihirdetett 12.B.157/2014/510. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnsegédként elkövetett emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b), d) pont] miatt 16 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a járulékos kérdésekről.
- [2] A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2019. október 10. napján meghozott Bf.II.20/2019/51. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [3] A jogerős tényállás lényege a következő:

- Az I. rendű terhelt és a II. rendű terhelt ugyan nem voltak közvetlen szomszédai a sértettnek, azonban mindketten hallottak arról, hogy a sértett jó anyagi körülmények között él, több aranyékszere van. A sértett korábban az I. rendű terhelt apjának adott kölcsön pénzt, az I. rendű terhelt úgy tudta, hogy a sértett lakásában egy nagy értékű falióra is található.
- Az I. rendű terhelt és a II. rendű terhelt 2010 évben gyakorlatilag egy házsám alatt, azonban külön lakásban laktak, jó baráti viszonyban álltak egymással, mindketten ismerték a III. rendű terheltet.
- Az I. rendű terhelt 2010 évben, pontosabban meg nem állapítható időpontban elhatározta, hogy vagyoni elleni bűncselekményt fog elkövetni a sértett sérelmére, melyet közölt a II. rendű terhelttel is, és kérte, hogy ő is vegyen részt benne.
- 2010. november 5-én 18.00 és 19.00 óra közötti időben az I. rendű és a II. rendű terhelt egy társukkal elment a III. rendű terhelthez, hogy ott mulassanak együtt. A II. rendű terhelt már korábban kért egy sodrófát az I. rendű terhelttől, amely ezen az estén a II. rendű terhelt ruházatában volt elrejtve, amikor megérkeztek a III. rendű terhelthez a sodrófát a bejárati ajtó mellé helyezte el, a lakásba nem vitte be.
- A II. rendű terheltnél volt egy adag marihuána, amelyet az asztalra tett és abból cigarettát sodortak, valamennyien szívtak belőle, mindhárman bódult állapotba kerültek.
- A terheltek egyike ismeretlen időben és módon megszerezte a sértett háza bejárati ajtajának belső ajtószárnyához tartozó kulcsot, melyről ezen az estén már valamennyien tudomással bírtak.
- Éjjel 22.00 és 23.00 óra közötti időben elfogyott a kábítószer, ezért a három terhelt elhatározta, hogy a megszerzett kulcs segítségével bemennek a sértett házába és onnan értékkel bíró tárgyakat, illetve pénzt hoznak el.
- A terheltek 23.00 óra körüli időben hagyták el a lakást, a II. rendű terhelt a sodrófát magához vette, és mindhárman a sértett házához indultak. A sodrófára azért volt szükségük, hogy ha a sértett észlelné őket, akkor meg tudják fenyegetni.
- A sértett házában bejárati ajtaját a megszerzett kulccsal kinyitották, a házba mindhárman bementek, ahol a sértett egyedül tartózkodott.
- A sértett észlelte, hogy idegen személyek vannak a házban és a nagyobb szobában érte tetten a terhelteket, velük kiabálni kezdett.
- Ekkor a II. rendű és a III. rendű terhelt a sértettet bántalmazni kezdte azért, hogy a lakásban lévő értékeket, készpénzt és ékszereket megszerezzék. Az I. rendű terhelt a bántalmazásban nem vett részt, azonban jelen volt annál és látta a társai magatartását.
- A II. rendű terhelt sodrófával ütötte a sértettet, míg a III. rendű terhelt ököllel bántalmazta őt. Egyikük egy élel, illetve hegygel rendelkező, de pontosan nem azonosítható tárggyal a sértett fejét több helyen megszurta.
- A sértett a bántalmazás közben a padlóra esett, ahol tovább bántalmazták, mindketten többször rátapostak, nyakát megütötték, egyikük rátérdelt a sértett hátára.
- A III. rendű terhelt egy hangszóróval, illetve távkapcsolóval is ütötte a sértett fejét, míg a II. rendű terhelt a sodrófával a földön hason fekvő sértettet a hátán ütlegelte.
- A terheltek, így a bántalmazásban részt nem vevő I. rendű terhelt is a házban kutatást végzett, és különböző tárgyakat, értékeket vettek magukhoz, összesen 350.000 forint értékben, illetve meg nem határozható összegű készpénzt is találtak a lakásban, melyet szintén elvettek.
- A sértett a bántalmazás következtében azonnal nem halt meg, hörgött még, ezért a III. rendű terhelt egy párnát dobott a sértett fejére.
- A terheltek a sértettet a szobában hagyva eltávoztak, a bejárati ajtót kulccsal bezárták, a magukkal vitt tárgyakat és készpénzt ismeretlen arányban elosztották egymás között.
- A sértett a bántalmazás következtében a homlok, a bal szemöldök, a bal fül előtti tájék, az áll mellső felszínén és a koponya hátsó, jobboldali részén szenvedett el kisebb eszköztől származtatható szúrt sérüléseket, továbbá az orrcsont, a felső állcsont és az állkapocs többszörös törését, a száj

belfelületén zúzódásos bevérvéseket, az orr- és szájnyílásban véres nyákot, a gége (pajzsporc) törését, puffadt tüdőt, a tüdők állományában mérsékelt fokú vérbelehelést és zúzódást, továbbá mindkét oldali bordákon sorozattörést (baloldalon a II-III-IV. bordákon elöl, míg jobboldalon a X-XI-XII. bordákon hátul a gerinc mellett), továbbá a IV-X. hátsigolya tövisnyúlványának törését és ezzel összefüggésben a hátizomzatban bevérvéseket szenvedett el. A sértett valamennyi sérülés elszenvedésekor életben volt.

- A sértett halála a légzőnyílások elfedése, a mellkas összenyomtatása, valamint a vérbelehelés miatti fulladás következtében jött létre. A halálos eredmény nem azonnal, hanem a bántalmazást követően, megközelítőleg fél órán belül következhetett be, a sérülések együttes hatása következtében.

II.

- [4] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen felmentése, másodlagosan hatályon kívül helyezés érdekében. Indokai szerint a megismételt eljárásban első fokon eljáró tanács elnöke korábban a letartóztatásának meghosszabbításáról rendelkező döntés meghozatalában részt vett, illetve a másodfokon eljáró Győri Ítéltábla tanácsának elnöke is több alkalommal részt vett a büntetőeljárásban, így a korábbi elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésekor, valamint az előzetes letartóztatás meghosszabbításakor. Mindez a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértésnek minősül.
- [5] Emellett a bizonyítékok értékelése egyoldalú és elnagyolt volt, a bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, a DNS szakértői vélemény nem igazolta, hogy a sodrófán a sértett vére volt található, a törvényszék azon vallomásokat kirekesztette a bizonyítékok köréből, amelyek szerint ő nem vett részt a bűncselekmény elkövetésében. Az eltérő vallomásait az általa szedett nyugtatókkal és az egyik zárkatársa által alkalmazott fizikai kényszerrel indokolta, más tanúk pedig csak a vádalku reményében tettek vallomást, mint közvetett tanúk, vallomásuk bizonyítékként nem értékelhető. A II. rendű és a III. rendű terheltek vallomásait sem értékelte megfelelően a bíróság, a vallomásaik nem voltak hitelt érdemlőek. Sérelmezte, hogy Tamás Gabriella tanú életjátszói kapcsolata a büntetőeljárás idejére már megszűnt a III. rendű terhelttel, így a mentességi jog már nem illette volna meg.
- [6] Nem lehetett megállapítani kétséget kizáróan, hogy bűnsegédje lett volna az emberölésnek, ártatlanul ítélték el, nem volt jelen az elkövetés során. Az ítéletet megalapozatlannak, felderítetlennek, az iratok tartalmával ellentétesnek, téves következtetéseket tartalmazónak tartotta, sérelmezte a büntetéskiszabást.
- [7] A Legfőbb Ügyészség BF.118/2020/2., 4. és 6. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Törvényben kizártnak a tényállás megalapozottságát, bizonyítottságát támadó, a bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységre hivatkozó kifogásai tekintetében, amelyre felülvizsgálati eljárás keretében nincs törvényes lehetőség.
- [8] A kizárt bíró eljárásával összefüggésben tett indítványt mind az elsőfokú tanács elnökével, mind pedig a másodfokú tanács elnökével szemben alaptalannak tartotta. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy sem a megismételt eljárás során első fokon eljáró tanács elnöke, sem a másodfokú bíróság tanács elnöke a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában nem járt el korábban, így a felülvizsgálati indítványban kifogásolt kizárás az ügyben fel sem merült, továbbá a büntetőeljárás 2010. november 10. napján indult, azaz 2016. november 30. napja előtt, amely (figyelemmel az e tárgyban hozott AB határozatokra, illetve Be. szabályozásra) szintén kizárja ezen eljárási szabálysértés megtörténtét.
- [9] Ezen túlmenően az indokolási kötelezettség megsértése nem felülvizsgálati ok a hatályos büntetőeljárási törvény szerint, miként a büntetéskiszabás sem képezi önmagában felülvizsgálat tárgyát, és nem tartozik a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértések közé a vallomástételi

akadályoknak a terhelt által hivatkozott esetleges téves alkalmazása sem.

- [10] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat az I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

III.

- [11] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen bírálta el.
- [12] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.
- [13] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ítélettel szemben jogi - nem ténybeli - okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok köre nem bővíthető.
- [14] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján pedig a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.
- [15] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [16] Ezzel szemben az I. rendű terhelt az indítványaiban a tényállás megalapozottságát vitatta, kifogásolta a bizonyítást, a bizonyítékok értékelését, a bíróság mérlegelését, mindez pedig azt jelenti, hogy a törvényi tilalom ellenére a felülvizsgálatban irányadó jogerős ítéleti tényállást támadta és eltérő tényállás megállapítását célozta, amelynek lehetőségét felülvizsgálatban a törvény kizárja.
- [17] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel (abszolút eljárási szabálysértés) hozta meg. Ezen eljárási szabálysértések között azonban az I. rendű terhelt által hivatkozott és a korábbi Be. (1998. évi XIX. törvény) 373. § (1) bekezdés III/a) pont szerinti indokolási kötelezettség megsértése már nem szerepel. A Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja értelmében abszolút hatályon kívül helyezési ok, amennyiben az elsőfokú ítélet indokolásával a rendelkező rész teljes mértékben ellentétes. Ezen ok azonban a támadott határozatok kapcsán nem merült fel, míg az indokolási kötelezettség megsértése a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja szerint csupán relatív szabálysértés, felülvizsgálati okot már nem képez.
- [18] Az indokolási kötelezettség megsértése egyébként azt jelenti, hogy az indokolásban nem állapítható meg, hogy a bíróság mit vett számba, mit értékelt következtetése, mérlegelése során. Az I. rendű terhelt indítványában foglaltakkal szemben azonban a támadott első- és másodfokú határozatokban a kötelezettség teljesítése megtörtént, ezen a címen az indítvány valójában szintén a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadta, ami törvényben kizárt.
- [19] A kifogásolt büntetéskiszabás önmagában felülvizsgálat tárgyát szintén nem képezi, az a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli. Ekként felülvizsgálatban az nem támadható, illetve az sem vizsgálható, hogy a bíróság miként vette figyelembe a büntetéskiszabás során irányadó szempontokat.
- [20] Ugyancsak a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerinti felülvizsgálati okra alapított a kizárt bíró eljárására hivatkozás.
- [21] A Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja szerint abszolút eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.
- [22] Ennek kapcsán a következőket emeli ki a Kúria:
- [23] Az Alkotmánybíróság a 34/2013. (XI. 22.) AB határozatában azt állapította meg, hogy az Alkotmánybíróság határozatának kihirdetését követően indult büntetőeljárásokban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásról szóló

1998. évi XIX. törvény (továbbiakban korábbi Be.) 207. § (6) bekezdése szerint eljáró bíró ugyanezen törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően [hatályos Be. 14. § (3) bekezdés a) pont] a bíróság további eljárásából ki van zárva. Azaz az Alkotmánybíróság az alkotmányos követelmény kötelező érvényesítését kifejezetten a határozat kihirdetését követően megindított büntetőeljárások tekintetében írta elő.

- [24] Az Alkotmánybíróság a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatában azt állapította meg, miszerint az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelmény a korábbi Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásakor [hatályos Be. 14. § (3) bekezdés a) pont], hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bíróként járt el. Ekként kizártnak kell tekinteni a nyomozási bíró, valamint a 2017. április 19. napját megelőzően hatályos korábbi Be. 207. § (6) bekezdése alapján eljáró törvényszéki egyesbíró határozata elleni fellebbezés elbírálásában résztvevő törvényszéki, illetve ítélőtáblai bírakat is. Az Alkotmánybíróság e határozatának rendelkező részében az alkotmányos követelmény alkalmazásának kezdő időpontját - a korábbi határozatával ellentétben - nem határozta meg.
- [25] Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi XXIX. törvény 1. §-a ennek megfelelően 2017. április 19. napjától akként módosította a korábbi Be. 21. § (3) bekezdés a) pontját, miszerint a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár. Ezt a hatályos Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja egyezően tartalmazza.
- [26] Egyúttal a hivatkozott módosító törvény 13. §-a az eljárási törvény szövegébe iktatta a korábbi Be. 606/B. §-át. E rendelkezés (1) bekezdése - a) pontjában a 34/2013. (XI. 22.) AB határozat rendelkezésével összhangban, b) és c) pontjában pedig a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat ilyen tartalmú rendelkezése hiányában - meghatározza, miszerint az e törvénnyel módosított tartalmú korábbi Be. 21. § (3) bekezdés a) pontját törvényszéki egyesbíró esetében a 2013. november 22. napját, a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés elbírálásában részt vevő törvényszéki bíró, illetve a törvényszéki egyesbíró határozata elleni fellebbezés elbírálásában résztvevő ítélőtáblai bíró esetében pedig a 2016. november 30. napját követően indult büntetőeljárásokban kell alkalmazni.
- [27] Mindezt a hatályos Be. 869. §-a a következők szerint tartalmazza:
- (1) A 14. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása során a törvényszék másodfokú tanácsának tagjaként eljáró bíró a 2016. november 30. után indult büntetőeljárásokban minősül kizártnak;
- (2) A 14. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása során kizártnak minősül
- a) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 2017. június 30-ig hatályban volt 207. § (6) bekezdésében meghatározott ügyekben, illetve a házi őrizet egy éven túli meghosszabbítása tárgyában a törvényszék egyes bírójaként eljáró bíró, ha a büntetőeljárás 2013. november 22. után indult,
- b) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 2017. június 30-ig hatályban volt 131. § (3) bekezdése, 138. § (3) bekezdése, 142. § (4) bekezdése, illetve 486. §-a alapján az ítélőtábla tanácsának tagjaként eljáró bíró, ha a büntetőeljárás 2016. november 30. után indult.
- [28] Jelen ügyben a büntetőeljárás 2010. november 10. napján indult. A megismételt eljárást megelőzően a Pécsi Törvényszék az I. rendű terhelten szemben már 2013. július 12. napján első fokon nem jogerős ítéletet hozott, mely ítéletet a Kúria kijelölése folytán eljáró Győri Ítélőtábla 2014. február 20. napján helyezett hatályon kívül. Mindezek alapján az I. rendű terhelten által jelzett kizárási ok az eljárásban fel sem merült, mindemellett sem a megismételt eljárás során eljáró elsőfokú tanács elnöke, sem a másodfokú tanács elnöke nem járt el korábban sem nyomozási bíróként, sem pedig a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában.
- [29] A Be. 14. § (5) bekezdése értelmében pedig a megismételt eljárás alapján hozott határozat felülbírálatából nincs kizárva az a bíró, aki a hatályon kívül helyező határozat meghozatalában részt vett.

- [30] Mindezek alapján az I. rendű terhelt kizárt bíró eljárására vonatkozó indítványai alaptalanok.
- [31] Az irányadó tényállás alapján egyértelmű, hogy az I. rendű terhelt részvétele a cselekményben vitássá nem tehető. Az eldöntendő kérdés az, hogy a három terhelt, ekként az I. rendű terhelt eredeti lopási, illetve rablási szándékát felváltó, ténylegesen megvalósított társtettesi, illetve részesi cselekményei elszigeteltnek tekintendők, avagy szándékegységben végrehajtottak.
- [32] Az emberölés büntettének tényállása úgynevezett nyitott törvényi tényállás, az elkövetési magatartást nem határozza meg, így körütekintően kell vizsgálni az elkövetők szándékát, legyen az tényállásszerű (tettesi) vagy tényálláson kívüli (részesi).
- [33] A rögtönösség nem jelenti, hogy kizárt lenne a szándékváltás esetén a részesi szándékegység, aminek a megállapítása nem feltételezi tényállásszerű magatartást kívülvilágban megnyilvánuló kifejtését, és nem kizárólag fizikai, hanem pszichikai kapcsolat az elkövetők (tettes és részes) között.
- [34] A rögtönösség, hirtelenség, másfelől pedig a váratlanság nem ugyanaz. Attól, hogy valami rögtönös vagy hirtelen, még nem jelenti, hogy a másik számára váratlan.
- [35] Az I. rendű terhelt társainak szándékváltása, a sértett ellen irányuló ölési magatartása olyan cselekménysor részét képezte, amiben kezdettől végig az I. rendű terhelt a társaival egymás közvetlen közelségében volt, egymásra figyelve együtt cselekedtek. A részesi magatartás szándékoldali limitálása az I. rendű terhelt részéről nem történt meg.
- [36] Alapvető kérdés az egymás testközelségében kifejtett magatartás szándéka, ehhez képest a részesi magatartás tudattartalma és az ebből fakadó jogi minősítés. A tudattartalom vizsgálata ekként perdöntő.
- [37] A jelen tényállás alapján egyértelmű, hogy a terheltek közül tettesi magatartást a szándékváltást követően kizárólag a II. rendű és III. rendű terhelt valósított meg, ugyanakkor tény, hogy az I. rendű terhelt a történetek során végig a társai és a sértett testközeli jelenlétében volt, magatartásával ellenkezését nem fejezte ki, a sértett elhúzódo bántalmazása, azaz az élet elleni cselekmény elhúzódo végrehajtása során közvetlen jelenlétének tudata átfogta nyilvánvalóan a II. rendű és a III. rendű terhelt pusztá erőszakon, testi sértésen túlmenő szándékát, majd az értékek utáni együttes kutatásuk és elvételük utáni távozásuk a nyereség realizálását.
- [38] Az elkövető, így a bűnsegéd választja meg magatartásának módját, ami helyzeti előnyéből fakadó lehetőség. Amennyiben nem korlátozza a kívülvilág számára világosan és a társai felé kifejezetten saját magatartása hatókörét, akkor az egyidejű, azonos térben, egymás észrevehető, elérhető, ekként közvetlen közelségében kifejtett elkövetői (tettesi és részesi) magatartások kölcsönösen szándékegységben vannak.
- [39] Ilyen kívülvilágbeli fizikai feltételek mellett ugyanis önmagában az érzékszervek természetes működése általi felfogóképességből adódóan nincs észszerű alapja, s ennél fogva indoka annak a következtetésnek, hogy az elkövető tudattartalma nem fogta át a másik elkövető magatartását.
- [40] Az adott körülmények között, aki bizonytalan jelenléte másakra való hatásában, a történések kimenetelében, akkor választhatja, hogy elmegy, amennyiben viszont ott marad, akkor legalább eshetőlegesen tudatában van annak, hogy olyan sérelem okozásában kapcsolódott be, amely nem határolt, nem limitált, sem általa, sem más által. Erre vonatkozó, kívülvilágban felismerhető magatartás hiányában utóbb nem hivatkozhat a ténybeliség ellenében eredményesen arra, hogy kevesebbet gondolt a társai szándékáról.
- [41] A tényállásban pedig ilyen, a saját szándékát egyértelműen kifejező, a másik szándékához képest korlátozó magatartás az I. rendű terhelt részéről nincs.
- [42] A részes, így a bűnsegéd a tényállásszerű cselekményt nem megvalósítja, hanem ahhoz járul. A részes tetteshez társulása a tettes szándékához történik. A részesi szándék a tettesi szándékkal mutat egyezőséget, azt kiváltja, vagy véghezvitel végett erősíti. Ezért büntetendő a részes. A részesi szándék ekként nem a véghezvitelt követő, hanem az előtti vagy azzal egyidejű.
- [43] Mindezek alapján semmi sem zárja ki az ilyen magatartás szándéktartalmának a tettes ölési

szándékával egyezőnek értékelését, és az elkövető magatartásának az ölés bűnsegélyének minősítését. Mindezek alapján az I. rendű terhelt cselekményének minősítése törvényes.

- [44] A fentiekre tekintettel a Kúria - miután nem észlelt olyan további eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján az I. rendű terhelt tekintetében a megtámadott határozatokat hatályában fenntartotta.

IV.

- [45] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 653. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 458. § (3) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [46] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2020. július 16.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartkó Levente s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző